

Personalia

In memoriam Prof. Dr. H. C. Huizing. Op 26 april 1972 overleed Prof. Dr. H. C. HUIZING, emeritus hoogleraar in de audiologie aan de Rijksuniversiteit te Groningen, 68 jaar oud. Met hem ging heen de grondlegger van de audiologie in Nederland, die met bijzondere toewijding zeer veel werk heeft verzet in het belang van de slechthorenden.

HUIZING begon zijn werk in een tijd dat stemvork en pollepel de kenmerkende attributen waren van de

oorarts bij het gehooronderzoek en de revalidatie. Dit klinkt 19e-eeuws, de steeds doordraaiende tijd-klok wees echter reeds het jaar 1929 aan, nu 43 jaar geleden. Dat de huidige generatie zich dit niet meer kan voorstellen, geeft aan in welk een stroomversnelling van de tijd HUIZING leefde. Tot deze verandering heeft hij veel bijgedragen.

In 1929 was er nog geen sprake van audiologie; het woord bestond zelfs nog niet. Audiologie betekent de leer van het gehoor, die als zodanig reeds zeer oud is. Oud is ook het onderzoek van slechthorendheid en de revalidatie ervan. Wij kunnen er trots op zijn, dat door vele Nederlanders zeer goed werk op dit gebied is verricht.

Het getuigt van de vooruitziende blik van twee vooraanstaande Groninger hoogleraren, BENJAMINS en

ZERNIKE, de leermeesters van HUIZING, dat zij de noodzaak zagen van het inschakelen van de fysicus bij het onderzoek en de revalidatie van het gehoor. In 1929 werd HUIZING als jong fysicus verbonden aan de keel-, neus- en oorheelkundige kliniek te Groningen. Nog vele jaren daarna was hij de enige fysicus, die in Nederland in blijvend verband met een oorheelkundige kliniek werkte. Het bleek een hechte basis voor een vruchtbare samenwerking, ook met de tot hoogleraar benoemde KNO-arts Dr. EELCO HUIZINGA. Door hun beider baanbrekend researchwerk werd de Groninger kliniek opnieuw internationaal zeer bekend door de namen HUIZINGA en HUIZING. De gedeeltelijke fonetische analogie is puur toeval. Het kwam door een samenwerking van twee sublieme vertegenwoordigers van verschillende disciplines; het interdisciplinaire team was geboren.

HUIZING promoveerde in 1932 op een proefschrift over *De drempelwaarde van het gehoor*. Hij construeerde voor deze bepalingen een apparatuur, die de trillingen van platen nauwkeurig registreerde. Hij gaf steeds veel hulp aan anderen, zoals vóór en in de tweede wereldoorlog bij vijf proefschriften. Later zijn acht promoties onder zijn leiding geschied, allen van uitstekend gehalte. Tot zijn promovendi behoren o.a. Zijne Excellentie Dr. R. J. H. KRUISINGA en Prof. Dr. P. E. HOEKSEMA.

Het is hier niet de plaats om al het research-werk van HUIZING te bespreken, er zijn ruim honderd publicaties. Van groot belang is vooral dat door HUIZING in Nederland de aandacht werd gevestigd op:

1. *Recruitment*, door hem met een beter woord regressie genoemd, hetgeen door velen is overgenomen o.a. in de Scandinavische landen. Regressie is de afname van gehoorverlies bij hogere geluidsintensiteiten. Het komt veel voor en merkwaardigerwijs werd het nooit gevonden in de lange tijd van de stemvork. Ogen-schijnlijk lijkt regressie gunstig: bij hogere geluidsterkten neemt het gehoorverlies af. In werkelijkheid geeft het bij de revalidatie van het gehoor bijzonder grote moeilijkheden, doordat de pijngrens spoedig wordt bereikt.

2. *Spraakaudiometrie*, als belangrijk hulpmiddel bij het gehooronderzoek. Van HUIZING en mevr. MOOLENAAR-BIJL stammen de eerste Nederlandse PB-lijsten, waardoor het mogelijk is de sociale communicatiemogelijkheden van de mens in kwantitatieve maat aan te geven.

3. *Triplet-audiometrie*; door uitzeven van bepaalde frequenties worden daarop afgestemde spraakuitingen aangeboden. Het is mogelijk hierdoor een beter differentiërend vermogen van het gehoor vast te stellen.

4. *Het massa-onderzoek van peuters en kleuters*, waardoor vroegtijdig slechthorendheid bij kinderen wordt ontdekt.

5. De grote betekenis van de „feed back” voor horen en spreken. Het belang van cybernetica — of stuurkunde —, geïntroduceerd door NORBERT WIENER, werd door HUIZING reeds vroegtijdig onderkend bij de revalidatie van de slechthorenden.

Maar hiermee is het werk van HUIZING nog zeer onvoldoende beschreven. De grootste betekenis had de pedo-audiologie, de verzorging van het slechthorende kind. Indien ook maar ergens in de wereld het SH-kind werd besproken, dan werd hij gevraagd. Talloze voordrachten zijn door hem over dit onderwerp gehouden. Is deze liefde ontstaan door de aanwezigheid van het Koninklijk Instituut voor Doven, dat reeds in 1790 werd gesticht door H. D. GUYOT, het zesde in de wereld en vele tientallen jaren ouder dan het tweede in Nederland? Er ontstond een zeer vruchtbare samenwerking met de directeur van het instituut, drs. M. J. C. BÜCHLI. Dit was de aanleiding dat in 1947 voor het eerst in Nederland dove kinderen werden uitgerust met een individueel hoortoestel. Dankzij nieuwe mogelijkheden voor een goed aangepast toestel kan een zeer nuttig gebruik worden gemaakt van de gehoorresten, die gelukkig bij de grote meerderheid van deze kinderen worden gevonden.

Dit betekende een ware revolutie met een veel betere aanpassing van het gangbare onderwijs. Het moet HUIZING zeer grote voldoening hebben gegeven, dat door dit werk een „doof” kind van het instituut vaak kon overgaan naar een school voor slechthorende kinderen. Een van de scholen voor slechthorende kinderen draagt zijn naam als symbool voor het grote aandeel dat HUIZING had in de oprichting van een aantal van deze scholen. Bij zijn aftreden op 1.2.1969, ontving hij de Koninklijke onderscheiding van een benoeming tot Ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw.

Een grote verdienste van HUIZING is ook dat hij de eerste was in Nederland, die het hoortoestel toepaste bij zeer jonge kinderen, tot ver onder één jaar. Dit bracht de home-training voor kinderen. In 1957 volgde er een cursus voor moeders van dove en slechthorende kinderen; het bracht tevens naast de logopediste de akoepediste. Hoogtepunten in de carrière van HUIZING zijn de internationale cursussen voor pedo-audiologie in Groningen in 1953 en in 1961, beide een groot succes met een enorme belangstelling uit het buitenland.

HUIZING is een pionier bij uitnemendheid geweest in Nederland, waar eerst onder zeer primitieve omstandigheden werd gewerkt maar veel werd opgebouwd. Dankzij hem werd Groningen verrijkt met één der mooiste audiologische centra van de gehele wereld. HUIZING heeft de spits afgebeten voor de volgende generatie, zoals ook blijkt uit een uitspraak van HAHNBROCK in het hoofdstuk over audiometrie in het handboek van BERENDES, LINK en ZÖLLNER (1965): „In Europa traten sehr früh HOLMGREN in Stockholm und HUIZING in Groningen durch ihre audiologische Arbeiten hervor.”

Moge mevrouw HUIZING en de kinderen steun vinden in het besef, dat hun man en vader een onuitwisbaar stempel heeft gedrukt op de audiologie, waardoor veel mensenleed is verzacht.

Groningen, juni 1972

R. J. RITSMA